

25 éve hunyt el Baka István

„Nem érdekel sem a szolgálk jóindulata sem uraik kegye” – huszonöt éve már, hogy nincs velünk Baka István, rá emlékezett Szeged

Halálának évfordulóján a költő Vár utcai emléktáblájánál koszorúzással emlékeztek Baka Istvánra.

A Kincskereső szerkesztőjeként, a mai Kass Galériában dolgozott egykor Baka István költő, aki napra pontosan huszonöt évvel ezelőtt, 1995. szeptember 20-án hunyt el 47 évesen; ezért állított a Vár utcában Szeged a költőnek emléktáblát. A mai emlékező koszorúzáson Balog József olvasta föl Baka István Yorick alkonya című versét (lásd lent), majd ezután

- a város nevében Kozma József és Tóth Károly önkormányzati képviselők,
- a Szegedi Írók Társasága nevében Bene Zoltán titkár,
- a MASZK Egyesületet képviselve Balog József

helyezett el koszorút.

Yorick alkonya

Úgy nézek mindenre akárha most először
látnám holott talán utolszor láthatom
ténfergek sötét folyosókon végigbaktatok
a zab- s lótrágyaszagú hátsóudvaron

a strázsák alabárdnyelűikkel fenéken billentenek
nem tiltakozom és nem mondok viccet sem hogy e
megaláztatást ellensúlyozzam nem érdekel sem
a szolgálk jóindulata sem uraik kegye

megállok a szemétdomb mellett nézem, hogy rohangál
a kakas tyúkjai között hogyan próbálja egyre
kieleégíteni kéjsóvár háremét a sok telezabált
tollas hurit bár fogytán már a férfikeve

akárcsak énnekem el is restellem hát magam
és továbbállok míg lassan leszáll az alkonyat
kísomfordálok Helsingör utcára a palotából
és nem bánom, hogy tarka rongyaimon jót mulat

az utcakölykök serege s a nyomomba szegődve
megdobál sárral csirkebéllal faggat, hogy mivégett
hátamon az a szarputtony azaz a púpom én pedig
örömmel hallgatom a keresetlen dán beszédet

a sok-sok svéd finomkodás után s ha volna egy
almám bieskámmlal szétvágnám s elosztanám
a gyerekek közt ám üresek már a zsebeim
néhány garas pálinkára való csörög bennük csupán

nem kedvelnek az új urak Fortinbras is halott
jó néhány éve az udvarban új francia módi járja
parfüm és csipke maitresse-ek képével diszített bilik
s régen nem emlékeznek Hamletre s Ophéliára

nyugdijamat folyósítják tán elfelejtették törölni
a kancelláriában oly nagy itt a bürokrácia
hogy elevekelhetek benne én is aki annyi
rendszerváltást túléltem már mindenesetre grácia

hogy élek még akármilyen siralmasan is tengetem
végnapjaim bár egykor a dán irodalmi nyelvet
az én anekdotáim teremteték meg de hát tudom
hogy hála s pénz helyett szegény bolond csak nyelhet

ülök a csapszékben de már csak magam elé dünnögök
kihez is szólhatnak köröttem adás-vételről beszélnek
magyarázzák az adóévek svéd terminológiáját
tenyésznek magabiztosan akár a hullában a férgek

ez nem a te világod már Yorick mondom magamban
kiballagok a tengerpartra letelepszem a fővényen
és Hamlet bon mot-it mormolgom amíg leszáll az éj
s az ég falához mint spion füle félhold tapad fehérén.

A Szeged.hu képgalériájából:

Sajtóvisszhang:

- 25 éve ezen a napon hunyt el Baka István költő. = Helyőrség, 2020. szeptember 20. helyorseg.ma